

Вплив інформаційних технологій на економічну безпеку підприємства має суперечливий характер, з одного боку ІТ надають значні можливості для підвищення ефективності та конкурентоспроможності бізнесу, а з іншого - створюють нові ризики та загрози. Позитивними факторами впливу можуть бути визначені такі, як: автоматизація бізнес-процесів, оптимізація управління ресурсами, покращення процесу прийняття рішень, поліпшення комунікації, координації розширення ринків збуту тощо.

Негативними наслідками впливу ІТ на забезпечення економічної безпеки підприємства можуть бути: зростання та вразливість до кіберзагроз, витік конфіденційної інформації, порушення бізнес-процесів, необхідність постійного оновлення ІТ-систем та залежність від їх постачальників та інші. Також необхідно враховувати той факт, що впровадження новітніх інформаційних технологій може призвести до скорочення робочих місць та необхідності перекваліфікації персоналу, що може викликати соціальну напругу.

Звичайно, для мінімізації негативних наслідків впливу ІТ на економічну безпеку, підприємствам необхідно розробляти та впроваджувати комплексні стратегії інформаційної безпеки, що включають організаційні, технічні та правові заходи. Ці стратегії повинні бути адаптовані до специфіки діяльності підприємства та враховувати динаміку розвитку ІТ-середовища.

Впровадження комплексної стратегії інформаційної безпеки дозволить підприємствам ефективно протидіяти кіберзагрозам, мінімізувати ризики та забезпечити сталий розвиток в умовах цифрової трансформації.

Література:

1. Терпило Д.А. Вплив інформаційних технологій на економічну безпеку підприємств. *Український журнал прикладної економіки та техніки*. 2024. Том 9. № 2. С. 345-349.
2. Sunduk, T., Fadyeyeva, I., Yatsenko, O., & Pitel, N. Innovations and Technological Development in the Financial Sector of Ukraine: SWOT Analysis and Comparison of Opportunities. *Futurity Economics&Law*. 2024. 4(1). P 52–63.

Пітел Н.С.

кандидат економічних наук, доцент

Юлдашева Мохірагон,

здобувач вищої освіти, гр. УФЕБ-23М.

Центральноукраїнський національний технічний університет
м. Кропивницький, Україна

ІННОВАЦІЙНИЙ МЕНЕДЖМЕНТ ЯК ФАКТОР ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ДОВГОСТРОКОВОЇ ЕКОНОМІЧНОЇ СТАБІЛЬНОСТІ

В умовах динамічного розвитку ринкової економіки та посилення глобальної конкуренції, інноваційний менеджмент набуває вирішального значення для забезпечення довгострокової економічної стабільності як на рівні окремих підприємств, так і на рівні національної економіки. Впровадження інноваційних управлінських підходів є необхідною умовою для адаптації до стрімких змін, обумовлених цифровою трансформацією, глобалізацією та новими викликами економічної безпеки.

Інноваційний менеджмент виступає каталізатором розробки стійких стратегій, що дозволяють підприємствам досягати стабільного розвитку та підвищувати економічну стійкість. Особливо актуальною є інтеграція інноваційних рішень в управління в періоди криз та нестабільності, що дозволяє ефективно протидіяти ризикам, підвищувати продуктивність та забезпечувати конкурентоспроможність у довгостроковій перспективі [1, с. 37].

Для України, що знаходиться на шляху трансформацій та євроінтеграції, інноваційний менеджмент відіграє роль стратегічного інструменту економічної політики,

спрямованого на забезпечення сталого розвитку, зміцнення економічної безпеки та підвищення інвестиційної привабливості країни.

Незважаючи на зростаюче визнання важливості інноваційного менеджменту, його розвиток в економіці стикається з низкою проблем (табл. 1).

Таблиця 1.

Проблеми розвитку інноваційного менеджменту

Проблема	Характер
Недостатнє фінансування інновацій	Обмежений доступ до фінансових ресурсів, недостатній розвиток венчурного інвестування, низька ефективність використання бюджетних коштів.
Дефіцит кваліфікованих кадрів	Нестача фахівців з інноваційного менеджменту, недостатній рівень підготовки персоналу, відтік кваліфікованих кадрів.
Несприятливе інституційне середовище	Бюрократичні перешкоди, корупція, недостатній захист інтелектуальної власності, слабка інфраструктура підтримки інновацій.
Низька інноваційна активність підприємств	Обмежене використання сучасних методів інноваційного менеджменту, низька культура інновацій, страх ризик
Недостатня взаємодія між наукою та бізнесом	Слабка комерціалізація наукових розробок, обмежена співпраця, відсутність механізмів трансферу технологій.
Слабка захищеність інтелектуальної власності	Відсутність ефективних механізмів захисту інтелектуальної власності може призводити до низької мотивації підприємств інвестувати в розробку нових технологій.
Висока невизначеність і ризику	Інноваційний менеджмент завжди супроводжується ризиками, які пов'язані з невизначеністю в оцінці результатів нововведень.

Джерело: узагальнено авторами

Звичайно, подолання проблем, викладених у табл. 1, вимагають системного та комплексного підходу для успішного розвитку інноваційного менеджменту, що сприятиме забезпеченню довгострокової економічної стабільності.

Застосування системного та комплексного підходів у розвитку інноваційного менеджменту забезпечує не лише впровадження нових технологій і продуктів, а й формування інноваційної культури в організації, що є ключовим фактором для досягнення довгострокової економічної стабільності. Це дозволить підприємствам не тільки адаптуватися до сучасних викликів, але й використовувати нові можливості для зростання та розвитку.

Ключові принципи застосування зазначених підходів включають такі аспекти: розгляд інноваційного менеджменту як цілісної системи, що охоплює всі етапи інноваційного процесу – від генерації ідей до їх комерціалізації; врахування взаємозв'язків між різними компонентами інноваційної системи, такими як фінансування, кадрові ресурси, інфраструктура та нормативно-правова база; здатність інноваційної системи адаптуватися до змін зовнішнього середовища, нових технологій і ринкових вимог; визначення чіткої інноваційної стратегії, що відповідає цілям і завданням організації; а також забезпечення ефективного використання ресурсів для досягнення максимальних результатів інноваційної діяльності тощо [2, с. 596].

Для досягнення довгострокової економічної стабільності за допомогою інноваційного менеджменту, підприємству необхідно розробити та впровадити чітку інноваційну стратегію. Ця стратегія повинна бути комплексною системою управлінських рішень, яка визначатиме напрямки інноваційної діяльності, забезпечить ефективний розподіл ресурсів та сприятиме досягненню поставлених цілей. Відповідно, основними напрямками розвитку інноваційної

стратегії є: розробка та впровадження нових технологій, продуктів та послуг; вдосконалення бізнес-процесів, організаційної структури та методів управління; розробка нових методів просування продуктів та послуг, вихід на нові ринки; впровадження соціальних інновацій, спрямованих на покращення умов праці, розвиток персоналу, соціальну відповідальність; використання цифрових технологій для трансформації бізнесу та створення нових можливостей; співпраця з зовнішніми партнерами (університетами, стартапами, іншими компаніями) для розробки та впровадження інновацій. Маємо розуміти, що вибір конкретних напрямків розвитку інноваційної стратегії залежить від специфіки діяльності підприємства, його цілей та завдань, а також від зовнішнього середовища.

Таким чином, інноваційний менеджмент відіграє ключову роль у прискоренні економічного розвитку на всіх рівнях – від підприємства до країни. Він стимулює впровадження науково-технічного прогресу та подальші інновації, виступаючи катализатором економічних процесів і посилюючи конкурентоспроможність. Успішні підприємства, що активно використовують інноваційний менеджмент, забезпечують регіони фінансовими ресурсами, позитивно впливають на соціальний рівень населення та формують економічну безпеку регіону. Ефективне регіональне управління, що враховує інноваційний потенціал та специфіку території, сприяє зміцненню економічної безпеки як регіону, так і країни в цілому.

Література:

1. Бондарчук Н.В., Васильєва Л.М., Міньковська А.В. Стратегічне управління інноваційним розвитком аграрного підприємства для забезпечення його фінансово-економічної безпеки. *Підприємництво та інновації*. 2022. Випуск 23. С. 37-41.

2. Alazzam, F. A. F., Tubishat, B. M. A.-R., Savchenko, O., Pitel, N., & Diuk, O. Formation of an innovative model for the development of e-commerce as part of ensuring business economic security. *Business: Theory and Practice*. 2023. 24(2). P. 594–603.

Подплетній В.В.

кандидат економічних наук, доцент

Тороп А. С.

здобувач другого (магістерського) рівня вищої освіти
Центральноукраїнський національний технічний університет
м. Кропивницький, Україна

ЦИФРОВА ФІНАНСОВА ІНКЛЮЗІЯ НА СТРАХОВОМУ РИНКУ

Концепція фінансової інклюзії являється процесом, за допомогою якого суспільство отримує доступ до різних фінансових послуг (кредит, заощадження, страхування, платіжні та пенсійні послуги), а також до механізмів фінансової освіти з метою покращення матеріальних умов життя. благополуччя.

У випадку страхової діяльності фінансова інклюзія зосереджується на дозволі групам суспільства з нижчими доходами отримати доступ до продуктів, які дозволяють їм захистити своє життя, здоров'я та активи, через процеси заощаджень і компенсації збитків, які є невід'ємною частиною страхування. продуктів. На шляху людей і сімей з найнижчими доходами, які прагнуть вибратися з бідності та виходять за межі мереж соціального забезпечення, передбачених політикою соціального уряду, вони можуть зіткнутися з потрясіннями, які вплинуть на їхні статки та здатність генерувати дохід. За відсутності таких механізмів, як страхування, які дозволяють передати ці ризики та компенсувати відповідні збитки, прогрес, досягнутий цими особами чи родинами, може бути раптово втрачений через матеріалізацію певних ризиків, які впливають на їхнє життя чи добробут.

Таким чином, у довгостроковій перспективі можливість доступу до страхових продуктів і послуг може бути різницею між досягненням сім'ями мети соціальної мобільності або перебуванням у ситуації економічної та соціальної вразливості. Таким